

תורה (6)

ביטול תורה כנגד כולם

טעות גדולה השתרשה בין בני התורה, אנו יודעים שיש עבירות חמורות, עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. אבל חז"ל למדונו שכשם ששכר תלמוד תורה כנגד כולם, כך עונש ביטול תורה כנגד כולם (ירושלמי פא"ה א). לבטל רגע אחד מן התורה יותר גרוע מלעבור על כל עבירות שבתורה! מי שמעשן בשבת, ואוכל חלב, פיגול נותר וטמא, הוא עדיף ממי שמבטל תורה. התורה נקראת אור (משלי ו. כג).

לאור יש תכונה מיוחדת, כל דבר שבעולם ניתן לערב עם דברים אחרים, זהב עם נחושת וכו', אור לא ניתן לערב עם שום דבר. גם בתורה לא ניתן לערב אותה עם שום דבר, או התורה נקיה, או שזו לא תורה. כל החורבן של ההשכלה התחיל בזה שערכו עם התורה דברים נוספים. בתחילה לא דברו כלל על עקירת התורה, דברו על תורה עם עוד משהו, והמשהו הזה הביא את החורבן, ברוחניות ובגשמיות, חורבן שלא היה כמותו מעולם. תשעים ותשעה אחוזים של תורה עם עוד אחוז של משהו אחד, זה כבר לא תורה! זה נכתב לפני אלפיים שנה, וזה נדרש מאתנו גם היום! זו אותה תורה!

באמת, בדור כמו שלנו קשה לעמוד בזה, אבל צריך לדעת שזו המציאות, אנו נתבע על הכל! אנחנו לא נמצאים בעולם שלנו, אלא בעולמו של הקב"ה, יתבעו מאיתנו הכל! זאת האמת!

ספר "פניני רב שמשון" מאת רב פינקוס זצ"ל

אף אם אדם אינו זכרן, כל מילה שלומד היא מצוה בפני עצמה

בענין לימוד התורה מצוי מאוד אצל בעלי תורה, שרואה שאינו מצליח כ"כ בלימודו להיות בקי בע"פ מתרשל לגמרי עי"ז. ובאמת אין נכון הדבר, וכמו שאחז"ל משל לשר אחד שצוה לאיש שימלא הכלי מים ועבור כל דלי יתן לו דינר זהב. והנה בשולי הכלי היה נקב. וינסה האיש למלאות ונשפך המים דרך הנקב על הארץ ופסק למלאות. ויפגעהו חכם אחד וישאלהו למה פסקת למלאות, והשיב האיש מה תועלת בפעולתי והלא נשפך על הארץ.

והשיב החכם מה איכפת לך הלא שכר זהובים אתה נוטל, שגם הוא היה מכיר הכלי שלו אלא שהוא רוצה להנות לך. כן הדבר הזה בק"ו אלף פעמים. הקב"ה מכיר את נפש כל איש ואיש וטבעו אם הוא זכרן או לו, וציוה לכל ישראל שילמדו תורה ויחזרו עליה, ואף שאדם

חשיבות התורה

הרמב"ם 'בשלוש עשרה העיקרים' בעיקר השמיני כותב: היסוד השמיני, היות התורה מן השמים, והוא שנאמין כי כל התורה הזאת הנתונה ע"י משה רבינו ע"ה שהיא כולה מפי הגבורה... ואין הפרש בין ובני חם כוש ומצרים ושם אשתו מהטבאל ותמנע היתה פלגש ובין אנכי ה' אלהיך ושמע ישראל, כי הכל מפי הגבורה והכל תורת ה' תמימה טהורה וקדושה אמת... אלא כל דיבור ודיבור מן התורה יש בהן חכמות ופלאים למי שמבין אותם ולא הושג תכלית חכמתם, ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים ואין לאיש אלא להלך בעקבות דוד משיח לאלהי יעקב שהתפלל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

חשיבות לימוד תורה: חשבתי דרכי

גם בעשיית הדברים ההכרחים מענייני העולם הזה, בסוף מעשה במחשבה תחילה. כגון שצריך ללכת לבנק, יחשוב אולי כדאי ללכת בשעה פתיחת הבנק שאין תור ארוך, או עדיף בסוף הזמן. אמרתי כמה פעמים סגולה שכדאי לזכרה, אדם שיוצא לענייני העולם הזה בבוקר, עלול להמשיך מדבר לדבר, ויתכן שכל היום לא ילמד, וגם מה שחפץ לעשות לא יצליח לעשותו כראוי, אבל אם ילמד היום בבוקר ורק לקראת סגירת החנויות ילך, אז יצליח.

רב בן ציון אבא שאול זצ"ל בספרו "אור

לציון"

אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים למאה פעמים ואחד ובאמת האיש שנותן לבו תמיד לחזור על לימודו, לבד שבזה מצליח ומשתמר תורתו וכדכתיב "קובץ על יד ירבה" (משלי יג. יא). ניכר בזה חביבותו לתורה שחס לשומרה שלא לשכחה וכמו ששומר אדם כיס של פנינים שלא לאבדה, וכל מי שנותן לבו לחזור תלמודו יותר, הוא מראה יותר חביבותו לתורתו, ולעתיד מתעלה ערכו עי"ז מאוד.

וכמו שאמרו חז"ל (חגיגה ט), על הפסוק: "ושבתם וראיתם בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו", דהיינו בין שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד עיי"ש בגמרא, דלא קאי לחלק בין מי שלומד יותר מחבירו דזה פשיטא, אלא ששניהם לומדים בשוה, אלא שאחד נותן לב לחזור יותר כבר יהיה ניכר מעלתו על של חבירו, ואם כן בין מאה פעמים למאה פעמים ואחד יהיה ניכר וכל שכן מי שאינו נותן לב לחזור כלל על לימודו. ע"כ אחי חזק עצמך בעיקר הזה וינעם לך.

חפץ חיים בספרו "תורה הבית" (פרקו בהג"ה)

שוכח מה איכפת לו, יחזור עוד הפעם, לא שכר זהובים הוא נוטל? כל תיבה ותיבה שיחזור הוא מצוה עשה בפני עצמה. והלא ידוע מה שאמר הכתוב אם צדקת מה תתן לו, ואינו צריך לפעולות האדם אלא שהוא טוב ומטיב ורוצה להנות להאדם שלא יהיה לו נהמא דכסופא.

חפץ חיים בספרו "תורה הבית" (פרקו בהג"ה)

להבין דברי תורה

כתוב בחובות הלבבות: ראוי לאדם להשים אל לבו, אלו הגיע לו ספר ממלך בשר ודם והוא מסופק בהבנתו מפני דמות הכתיבה ודקותה, או עומק הלשון, אז יצטער צער גדול עד שיבינהו, וישים כל לבו ושכלו להבין זה. ואם ככה הוא עושה על ספר בשר ודם שהיום כאן ומחר בקבר, על אחת כמה וכמה על ספרו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, אשר הוא חייו והצלתו כענין שכתוב כי הוא חייו ואורך ימיו.

והנה בעון זה נכשלים כמה בני אדם, שהולכים בכל מאמצי כח להשלים החוק בהבנת חוקי מלך בשר ודם, ומתרשלים בחוק ספר מלך מלכי המלכים הקב"ה.

חפץ חיים בספרו "שמירת הלשון" (שער ג. פרק א)

כמו בעניני הגוף אם לא אכל כל היום, הוא מזרז עצמו לאכול תיכף בלילה, כמו כן לענין לימוד התורה.

הנה אחז"ל על הפסוק "לכו לחמו בלחמי", שהוא מרמז על דברי תורה, שהוא ממש מזון הנפש, כמו הלחם להגוף. וכמו שאדם רגיל לסעוד בכל יום, על כל פנים פעם אחד, כן נמי צריך להיות קבע לתורה בכל יום, וכמו שאמרו חז"ל, ששואלין לו לאדם בשעת הדין, קבעת עתים לתורה. וכמו במזון הגוף, אם יזדמן לפעמים שלא אכל כל היום, כגון בתענית וכדומה, או על על פנים תיכף משנעשה לילה, הוא משליך מעליו כל טרדותיו, ומזרז עצמו לסעודת לילה, כדי שלא יחלשו כוחותיו. כן נמי בענין הנפש, אם אירע לפעמים דהיה טרוד גדול, ולא היה יכול ללמוד ביום, אז יראה להשלים את לימודו תיכף בלילה.

וכענין שאמרו בגמרא (עירובין) על רב אחא בר יעקב, דיזיף ביממה ופרע בלילה, ומוכח מלשון הזה שהיה עליו כמו חוב ממש.

חפץ חיים בספרו "תורת הבית" (חתימת הספר)

מקיום התורה והמצוות לא יסובב שום נזק

בכל ענין וענין צריך האדם לידע שעל ידי קיום התורה לא יסובב לו ח"ו שום ריעותא, ואם לפי עינו נראה לו שבמקום הזה נסבב לו הפסד על ידי קיום התורה, יסובב לו בודאי טובה במקום אחר, ונוכל להמתיק זה בדברי חז"ל שאמרו על הפסוק: "נפש עמלה עמלה לו", אתה עמל על התורה במקום הזה והתורה עומלת לך במקום אחר.

חפץ חיים בספרו "אהבת חסד" (פרק יג בהג"ה)

הלכה: טעם הדלקת נרות למרות החשמל. מה טעם הדלקת נרות בזמנינו כשיש אור חשמל, ומדוע מברכים על כך?

בגמרא (שבת כה:): מובא: הדלקת נר בשבת חובה. ופירש"י הטעם דכבוד שבת הוא שאין סעודה חשובה אלא במקום אור, כעין יממא. גדולי הפוסקים דנו מה טעם מצות הדלקת נרות שבת בזמן הזה כשאור החשמל דולק. והעולה מדבריהם שאף שסיבת התקנה היתה "אורה", אבל כיון שעם ישראל נוהג כך שנים רבות נקרא הדבר "מנהג חשוב". ועוד טעם להדלקת נרות בשבת משום שמחה יתירה. ואף שבתחילת התקנה לא תיקנו כן רק משום השמחה היתירה, אבל כיום נרות מביאים שמחה יתירה ודי בזה כדי שלא לבטל התקנה. אולם ראוי להדגיש כי יש מהפוסקים שכתבו שלפני הדלקת נרות השבת טוב לכבות את החשמל, כדי שתוכל האשה לברך לכתחילה, וטוב שתכוון בברכתה גם על אור זה. *ספר "הליכות שבת" מאת הרב אופיר מלכה*

פתגם: הקל נתן לנו את קרובינו, תודה שאנו יכולים לבחור את ידיינו.
ספר "שמחה"

חקירה: אין השבועה חלה על השבועה

לא יכולה לחול (תוצאה), או שהמעשה לא נחשב לשבועה (פעולה) (הגר"ח סטנסייל רא).

ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: דבר שבמנין: שאלו את מוהרי"ל רבה של סלוצק: בידוע שלעת זקנה נחלשים יצריו של האדם וכל תאוותיו בטלות, פרט לאחת, תאוות הממון, מה טעמו של דבר? השיב הרב: כידוע ממון הוא דבר שסופרים ומונים אותו, וקיימא לן: "דבר שבמנין אפילו באלף לא בטל", אפילו אם יחיה האדם אלף שנה, תאוות הממון אינה בטלה!

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה של דינה בת מרים, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, אברהם רפאל בן רבקה, מאיר בן גבי זווירה, אליהו בן תמר, ראובן בן איזא, סשא בנימין בן קארין מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה, ויקטוריה שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, אליהו בן מרים, שלמה בן מרים, שמחה ג'וזת בת אליז, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלמה, אלחנן בן חנה אנושקה, רבקה בת ליוה, רישאר שלום בן רחל, נסים בן אסתר, מרים בת עזיזא, חנה בת רחל, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, חנה בת ציפורה, ישראל יצחק בן ציפורה, יעל רייזל בת מרטין היימה שמחה. זיווג הגון: לאלודי רחל מלכה בת חשמה, ולציפורה לדיה בת רבקה, ליוסף גבריאל בן רבקה, למרים בת רבקה. הצלחה לחנה בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה ורע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמיחי מרדכי בן ג'ייזל לאוני. לעילוי נשמת: אליהו בן זהרה, ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מוחה, מסעודה בת בלח, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. משה בן מול פורטונה. שמחה בת קמיר. מיכאל צ'רלי בן ג'ולייט אסתר. אמיל חיים בן עזו עזיזה, לינה רחל בת מיה, ראובן בן חנינה, אליהו בן מרים.

יוסף גרמון כולל עקס לע בען
לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollet-aixlesbains.fr

